

PARAULA I VIDA

200 anys dels Germans Maristes

En aquest 2017 s'estan celebrant els 200 anys de la fundació de l'Institut religiós dels «Germans Maristes de les Escoles», o «Germanets de Maria», més coneguts com a **Germans Maristes**, fundats el 2 de gener de 1817 a La Valla (França) per un jove prevere, Sant Marcel·lí Champagnat. Havia nascut el 20 de maig de 1789, a l'inici de la Revolució francesa, a Rosey, a les muntanyes del Loira, prop de Lió, i va morir a Saint-Chamond el 6 de juny de 1840. Ja sacerdot de Lió (1816), veient l'abandonament material i espiritual dels joves, fundà una Congregació dedicada a la instrucció i la catequesi de la joventut pobra. El desig de sant Marcel·lí era formar educadors i catequistes amb un esperit pràctic per poder atendre la seva missió: educar nens i joves i anunciar-los l'Evangeli. I tot sota la protecció de Maria, *la Bona Mare*, com l'anomenava amb tendresa, i de la qual els Maristes se'n senten «petits germans».

Fa pocs dies van celebrar-ho joiosament al Monestir de Les Avellanes, dins el nostre Bisbat, on hi ha la residència dels germans grans, i el cementiri de la província religiosa, a més d'un bonic lloc de recés i de

trobadetes. El lema triat per a les celebracions del bicentenari és ben suggeridor: «*Un nou començament*». Hi volen sintetitzar el programa de renovació que suposa mirar amb agraïment el passat, discernir el present i obrir-se amb esperança al futur. En el Missatge que el Papa Francesc ha transmès als Maristes els diu: «Pertanyeu a una gran família, rica de testimonis, que han sabut donar les seves vides per amor a Déu i al proïsme amb aquell esperit de germanor que caracteritza la Congregació i que converteix l'altre en «*un germà estimat; que ho és moltíssim per a mi*» (*Epístola a Filèmon*, 16). Aquests dos segles d'existència s'han transformat a la vegada en una gran història d'entrega a favor dels infants i joves que heu acollit de cap a cap dels cinc continents i heu format perquè fossin bons ciutadans i, sobretot, bons cristians. Aquestes obres de bé són expressió de la bondat i misericòrdia de Déu que, malgrat les nostres limitacions i matusseries, mai no s'oblida dels seus fills». I el Papa els encoratja a examinar-se a la llum de l'Esperit i discernir com ser avui innovadors en l'àmbit educatiu i formatiu, i estar totalment entregats a l'educació dels cors, cuidant els religiosos el seu propi camp

interior, les seves reserves humanes i espirituals, per poder sortir a sembrar i cuidar el terreny que els han confiat, per ser així senzills instruments a les mans de Déu.

Els Maristes volen estar oberts amb esperança al futur, caminar amb esperit renovat, guiats pel lema del seu Institut religiós que ja és tot un projecte de vida: «*Tot a Jesús per Maria; tot a Maria per a Jesús*». Es tracta de confiar en Maria i deixar-se guiar per Ella en la seva humilitat i servei, en la seva promptitud i entrega silencioses, i transmetre amb l'exemple aquestes actituds. Des de la nostra Diòcesi d'Urgell demanem a la Immaculada Verge Maria que acompanyi els nostres estimats Germans Maristes en la fidelitat a la seva vocació, perquè contribueixin a crear una humanitat sempre i contínuament renovada, on els qui són vulnerables o descartats puguin experimentar que són valorats i estimats. Estimulats per l'exemple dels Germans Maristes, i en aquest mes de Maria que estem celebrant, tots hem de renovar el nostre «sí» marià a la voluntat de Déu, amb la certesa que Ell, com a Pare bo, no defraudarà la nostra esperança.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

30a Trobada diocesana d'escolans

La 30a Trobada diocesana d'escolans es va celebrar el 29 d'abril al Santuari del Sant Crist de Balaguer, i van participar-hi uns 60 nois i noies provinents del Principat d'Andorra i de les parròquies de Balaguer, Albesa i La Portella, juntament amb un bon grup de joves de les parròquies del Principat d'Andorra que han de rebre el sagrament de la Confirmació. Es van dur a terme diferents activitats en les que es reflexionà sobre el sagrament del Baptisme i sobre els Misteris de la Llum del Sant Rosari. La trobada l'organitzà Mn. Alfons Velásquez, Subdelegat de Pastoral Vocacional de la Diòcesi, acompanyat d'alguns dels sacerdots d'on provenien els nois i noies participants, i la col·laboració dels seminaristes.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dues velocitats

Si bé l'anomenada *globalització* ha fet créixer la riquesa en el món i ha tret de la pobresa absoluta molts habitants del planeta, també és cert que, en termes generals, la desigualtat ha crescut entre els països, com també ho ha fet a l'interior de molts altres entre la seva ciutadania. Informes internacionals fan palès aquest increment de la desigualtat fins a límits insospitats. La desigualtat, generada per la pobresa i l'atur, comporta diversitat de velocitats de creixement i és un dels problemes més greus als quals s'enfronta actualment la humanitat, perquè es troba en el nucli de molts dels problemes que ens afecten: immigració, guerres i conflictes. Fins i tot la crisi ambiental. La desigualtat, quan anul·la la igualtat d'oportunitats a petita o

gran escala, destrueix les societats, perquè impedeix el desenvolupament personal i social i, fins i tot, pot arribar a afectar la qualitat de la pròpia democràcia.

El nostre país no n'ha estat una excepció. La crisi econòmica que hem viscut —no superada en part— i les conseqüències de la qual encara perviuen entre l'anomenada *classe mitjana* i entre els sectors més desfavorits, ha incrementat la desigualtat i els seus efectes. Convé prendre consciència activa i decisió transformadora d'aquestes dues velocitats de l'entorn social proper i del més llunyà, resultat d'una crisi que ha configurat una desigualtat entre les persones i els pobles i que ha consolidat una pobresa ofensiva i acusadora i uns índexs d'atur que dificulten el desen-

volupament i la realització de les persones i que atempta contra la seva dignitat. Convé sensibilitzar, aprofundir i enfortir la decisió de posar tots els mitjans perquè aquestes dues velocitats es retrobin en sentit positiu. Això demana un estudi rigorós del tema i una acció eficaç, tenint sempre present l'altre, la persona, amb fidelitat a la justícia de Déu que ens agermana, apostant preferentment, amb amor i esperit de servei, pels pobres, com Jesús ens va ensenyar.

«Escolteu, germans meus estimats: No és Déu qui ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que Ell ha promès als qui l'estimen?» (*Jm 2,6*).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

200 años de los
Hermanos Maristas

En este 2017 se están celebrando los 200 años de la fundación del Instituto religioso de los «Hermanos Maristas de las Escuelas», o «Pequeños Hermanos de María», más conocidos como **Hermanos Maristas**, fundados el 2 de enero de 1817 en La Valla (Francia) por un joven sacerdote, San Marcelino Champagnat. Había nacido el 20 de mayo de 1789, al inicio de la Revolución francesa, en Rosey, en las montañas del Loira, cerca de Lyon, y murió en Saint-Chamond el 6 de junio de 1840. Ya sacerdote de Lyon (1816), viendo el abandono material y espiritual de los jóvenes, fundó una Congregación dedicada a la instrucción y la catequesis de la juventud pobre. El deseo de Marcelino era formar educadores y catequistas con un espíritu práctico para poder atender su misión: educar a niños y jóvenes y anunciarles el Evangelio. Y todo bajo la protección de María, *la Buena Madre*, como la llamaba con ternura, y de la que los Maristas se sienten «pequeños hermanos».

Hace pocos días lo celebraron gozosamente en el Monasterio de Les Avellanes, dentro de nuestra Diócesis, donde está la residencia de los hermanos mayores, y el cementerio de la provincia religiosa, además de un hermoso lugar de retiro y de reuniones. El lema elegido para las celebraciones del bicentenario es bien sugerente: «*Un nuevo comienzo*». Quiere sintetizar el programa de renovación que supone mirar con agradecimiento el pasado, discernir el presente y abrirse con esperanza al futuro. En el Mensaje que el Papa Francisco ha remitido a los Maristas les dice: «Perteneceis a una gran familia, rica de testigos, que han sabido dar sus vidas por amor a Dios y al prójimo con ese espíritu de hermandad que caracteriza la Congregación y que convierte al otro en «*hermano querido; que lo es muchísimo para mí*» (Epístola a Filemón, 16). Estos dos siglos de existencia se han transformado a la vez en una gran historia de entrega a favor de los niños y jóvenes que habéis acogido a lo ancho de los cinco continentes y habéis formado para que fueran buenos ciudadanos y, sobre todo, buenos cristianos. Estas obras de bien son expresión de la bondad y misericordia de Dios que, a pesar de nuestras limitaciones y torpezas, nunca se olvida de sus hijos». Y el Papa los alienta a examinarse a la luz del Espíritu y discernir cómo ser hoy innovadores en el ámbito educativo y formativo, y estar totalmente entregados a la educación de los corazones, cuidando los religiosos su propio campo interior, sus reservas humanas y espirituales, para poder salir a sembrar y cuidar el terreno que les han confiado, para ser así sencillos instrumentos en las manos de Dios.

Los Maristas quieren estar abiertos con esperanza al futuro, caminar con espíritu renovado, guiados por el lema de su Instituto religioso que ya es todo un proyecto de vida: «*Todo a Jesús por María; todo a María para Jesús*». Se trata de confiar en María y dejarse guiar por Ella en su humildad y servicio, en su prontitud y entrega silenciosas, y transmitir con el ejemplo estas actitudes. Desde nuestra Diócesis de Urgell pedimos a la Inmaculada Virgen María que acompañe a nuestros queridos Hermanos Maristas en la fidelidad a su vocación, para que contribuyan a crear una humanidad siempre y continuamente renovada, donde quienes son vulnerables o descartados puedan experimentar que son valorados y queridos. Estimulados por el ejemplo de los Hermanos Maristas, y en este mes de María que estamos celebrando, todos debemos renovar nuestro «sí» mariano a la voluntad de Dios, con la certeza de que Él, como Padre bueno, no defraudará nuestra esperanza.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

El Monestir de Les Avellanes,
centre de les celebracions
del Bicentenari Marista

El Monestir de Santa Maria de Bellpuig de Les Avellanes va acollir l'Aplec del Bicentenari Marista —obert a tot hom, també a la comarca i a la diòcesi—. Va ser el punt de trobada per a totes aquelles persones que tenen o han tingut un vincle amb l'Institut dels Germans Maristes, que van celebrar «el

goig de la vida», com va assenyalar el Gmà. Pere Ferré, Provincial de l'Hermitage en les seves paraules d'acollida, i el 200 aniversari de la fundació.

L'aplec va ser una activitat en la que les famílies van tenir el seu espai propi. Moltes es van apuntar i van participar en una gimcana familiar en els entorns

del monestir, d'altres joves en un joc d'orientació... els més grans van fer un recorregut històric pel monestir o van optar per la conferència del Gmà. Pere Ferré. Després de les activitats es va celebrar l'Eucaristia. Al migdia, abans de dinar, es va plantar una oliveira en senyal d'aquests 200 anys de vida..., i després del dinar i del concert del grup UBUNTU es van bufar les espelmes d'un pastís.

Els Germans Maristes van ser fundats l'any 1817 a França de la mà de Marcel·lí Champagnat. Es tracta d'una institució religiosa formada per germans i dedicada a la missió d'educar els infants i els joves. Actualment, tenen comunitats i projectes educatius o socials en 81 països diferents. La congregació compta amb 3.500 germans i un gran nombre de laics que impulsen i gestionen les obres socials i educatives d'aquesta institució bicentenària.

Aplec a Santa Maria de Refet

Com cada any, el dia 1 de maig se celebrà l'Aplec al Santuari de Santa Maria de Refet. Dels pobles veïns i d'altres indrets de la comarca i de més enllà, en nombre força més nombrosos que anys anteriors, s'aproparen a Refet, en un dia acompanyat per un bon sol.

Presidí l'Eucaristia Mn. Joan Pujol, Rector i Arxiprest de Balaguer, que amb claredat explicà les tres característiques més importants de Sant Josep, segons la Sagrada Escripura.

Acompanyaren en la celebració de l'Eucaristia la petita comunitat jerònima resident al Monestir i la Coral de l'Amistat de Ponts.

Acabada la Missa, tingué lloc la benedicció de la coca i després de saludar la imatge de la Mare de

Déu de Refet, Mn. Josep Sauter, Rector del Santuari, procedí a la tradicional rifa del pernil.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si Crist ha ressuscitat, podem mirar cada esdeveniment de la nostra vida amb ulls i cor nous, fins i tot els més negatius» (20 d'abril).

@Pontifex: «Quan hem tocat fons en la nostra debilitat, Crist ens dona la força per alçar-nos de nou» (21 d'abril).

@Pontifex: «Senyor, sana les nostres vides per tal que protegim el món i no el depredem, i sembrem bellesa i no contaminació i destrucció» (22 d'abril).

@Pontifex: «Si sempre tinguéssim la Paraula de Déu al cor, cap temptació no podria allunyar-nos de Déu» (24 d'abril).

Trobada formativa per als laics i religiosos que col·laboren en la cura pastoral de les comunitats parroquials

Una setantena de laics i laiques amb algunes religioses a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer van dedicar la jornada del dia 6 de maig a l'aprofundiment de la vocació a servir l'Església des de la participació en l'exercici de la cura pastoral (can. 517,2) i altres serveis a les comunitats parroquials. Molts eren provinents de l'Escola diocesana de Forma-

ció Permanent del Bisbat i d'altres eren ja responsables d'alguns serveis i col·laboren estretament amb els preveres i diaques en alguns Arxiprestats del Bisbat d'Urgell.

Mn. Xavier Parés, delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia, va presentar una àmplia reflexió sobre els ministeris laicals no instituits i el valor de la crida que el Bisbe diocesà fa amb els seus preveres, a cooperar en el servei litúrgic, sobretot, i també en d'altres cooperacions en les activitats pastorals parroquials i arxiprestats.

Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal de Pastoral, i l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives van concretar a la Diòcesi d'Urgell, segons l'ensenyament recent de l'Església, la vocació i missió dels fidels laics enmig del món i la seva participació en l'exercici de la cura pastoral, en els diversos camps i segons les necessitats existents.

La jornada va començar amb la pregària de Laudes i es clougué la reflexió amb un llarg diàleg dels assistents i finalment amb un dinar de germanor.

Urgell participa en l'Encontre d'Equips de Pastoral Juvenil a Granada

La diòcesi d'Urgell va participar del divendres 28 fins al diumenge 30 d'abril a Granada, en l'Encontre d'Equips de Pastoral Juvenil organitzat pel Departament de Pastoral Juvenil de la Conferència Episcopal Espanyola, que coordina Rv. Raúl Tinajero, Director del Secretariat. La trobada, amb més de 600 participants provinents de 62 diòcesis d'arreu de l'Estat espanyol, va ajudar a aprofundir sobre l'acompanyament personal i el discerniment vocacional com a eines imprescindibles per a aprofundir en la relació amb els joves, per tal d'ajudar-los en les seves dificultats, en el seu projecte futur i en la seva vocació cristiana.

Hi van participar el Delegat de Joventut d'Urgell, Sr. Lluís Plana, acompanyat d'una part de l'equip que forma la delegació: César Arranz, M. Carme Girart, Bernat Montoya i Carolina Bassi. Els fruits de la trobada han de servir per a il·luminar el camí de treball pastoral a les diòcesis, així com per a aprofundir en la propera trobada de Delegats diocesans de Joventut i en el proper Sínode de bisbes sobre joventut d'octubre de 2018 a Roma.

Comissió diocesana de Vida Creixent

El 24 d'abril, a la Casa del Bisbat, presidits pel Viceconsiliari, Mn. Josep M. Aresté, i la Presidenta, Maria del Carme Ribes, es va reunir la Comissió diocesana de Vida Creixent.

Van valorar la Trobada diocesana de març a Organyà, i van informar que el nou temari per al proper curs 2017/2018 serà sobre «Primavera en la tardor de la vida», que prepararà Mn. Joan Bajo, Prevere del bisbat de Tortosa. També van comentar el text en format llibret amb el títol «*Amistat-Espiritualitat-apostolat*», que servirà per a donar informació del Moviment i per treballar-lo en els nous possibles grups explicant la història i la dinàmica de Vida Creixent, així com que s'ha actualitzat el tríptic per a fer-ne ressò a les parròquies tant si hi ha grups com on no n'hi ha. I es van aca-

bar els preparatius per a la Trobada interdiocesana a Solsona el dia 9 de maig 2017.

AGENDA

- ▶ **21 de maig.** Aplec de Covet (Conca Dellà).
- ▶ **22 de maig.** Formació permanent de preveres a Tremp, «Els mitjans de comunicació i el prevere.»
- ▶ **23 de maig.** Conferència del Dr. Armand Puig sobre la Bíblia.
- ▶ **26 de maig.** Confirmacions a La Massana.
- ▶ **27 de maig.** Festa de la Mare de Déu de Canòlich, a Sant Julià de Lòria.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ Dimarts [Fets 16,22.34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. St. Desideri, bisbe; st. Joan Bta. de Rossi, prev. fund.

24. □ Dimecres [Fets 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada... Sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic, sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dijous [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Divendres [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); *Sant Feliu de Llobregat*: Dedicació de la Catedral; sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

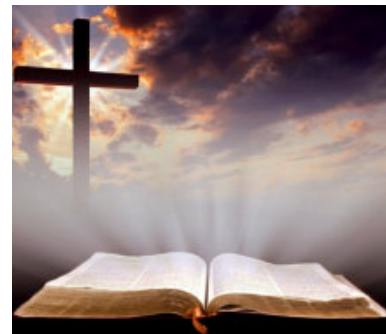
27. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. *Sant Feliu de Llobregat*: Beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prevere i fundador de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, màrtir; sant Berenguer, monjo.

28. □ Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, màrtir; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, verge de l'Equador.

Diumenge VI de Pasqua

COMENTARI

«Si m'estimeu,
guardareu
els meus
manaments»

Nova etapa en l'Església primera que gira (8,5s) entorn de Felip.

Els Set diaques foren instituïts per distribuir l'ajuda als pobres; així els Dotze s'ocuparan de la pregària i el ministeri de la Paraula. Però Ac dedica el discurs més llarg a Esteve i anomena evangelitzador a Felip: dos del Set.

Els Apòstols completen l'evangelització a Samaria imposant-los les mans; i llavors reben l'Esperit Sant.

Cal reverenciar de tot cor Crist com el Senyor. Per això cal estar sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de l'esperança que teniu.

Avui els canvis culturals reclamen que el cristià tingui sòlida formació teològica i bíblica per donar raó de l'esperança.

Què fàcil és dir «T'estimo!» Però Jesús digué als deixebles: Si m'estimeu, guardareu els meus manaments.

Quin avís més realista: Qui m'estima és qui compleix els meus manaments.

Degradem l'amor quan el reduïm a sentiment que avui ve i demà pot ser marxi sense poder-ho evitar.

Déu és amor (1Jn 4,8) i per això estima tant el món que ha donat el seu Fill únic per salvar el món (Jn 3,16s).

L'amor de Déu-Trinitat es veu quan el Fill prega el Pare que ens donarà un altre Defensor.

El nostre primer Defensor és el Pare que no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres (Rm 8,32). L'altre gran Defensor nostre és el Fill que va morir i resuscitar i intercedeix per nosaltres (Rm 8,34s).

Però l'Advocat/Defensor/Paràclit nostre per excel·lència és l'Esperit Sant.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se'n alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, ell, / que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregare el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li farà conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisidos se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: / «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que tenéis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo. Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él.»